

Deniz Ürpertilerinin Ömür Lezzeti

— s.-edip-yoru · 21 Temmuz 2009

"Denizin şuhça hoşlukta titremesinin kıpırdanışında,/Aşksız ve sevgisiz milyarların yaşadığı bu dünyada,/Sevinç aydınlığı gölgesinde, güneşe inat aşk mührü basılır./Yürek yürekliliğin rehaveti yarı meltemsi tonlarda,/Tepsi tepsi cemre doygunluğunda nisan yağmurlarına asılır./Özlemse taze lavanta kokulu hürriyettir yar bağrında."

Yeşilliklerin çevrelediği, yeşilin deniz maviliğiyle taçlandığı sahiller vardır. Alabildiğince temiz, alabildiğince deniz ve alabildiğince bakir koylar. Bu koylara gönlünü açmış, gönlünü sermiş, gönlünü çam ağaçlarının dallarına germiş can ötesi ve can içinde canlar vardır.

Bu canların tenine bir rüzgâr eser... Böyle meltemsi yarı sıcaklık getirir; yürek sıcaklığının en içten fısıltılarına sevgi tonunda renklendirir. Veya serinlik getirir... Can ötesi gönül yarılığının bin ışık yılı uzaklardan hissedilecek canlılıktaki canını canlayarak. Cana can katan; canlı candan ve cananca hazdan hallice harikalık bahşeden serinlik...

İşte böylesi demlerde; sükûna ermiş tabiatın ruhuna dokunurcasına, denize elini sarkıtırsın bir kayık kenarından. Eline dokunduğunda, yüreğini tuttuğunu sezdiğin bir dostun sıcaklığını hissetmişçesine. Orada denizin içini görürsün alabildiğince... Derinlerin camdan şeffaf güzelliğini, balıkların pikesini, denizanalarının sevgi şemsiyesinde açılıp kapanmasını, yosunların gönül gelgitlerinde salınışını...

Ve hafif dalgaların bir ceylan ürkekliğinde kıyılarına ulaşmasına tanıklık edersin. Denizin şuh bir hoşluk titremesiyle kıpırdanışını... Kıpırdanışındaki hayatı, hayatın cevherini... Ab-ı hayatın mutluluktaki sıratlığa yanaşırsın. Parmaklarına dokunur geçerler, denizin mavi saçlarını okşarcasına... Sudan tenine sarılırcasına...

Gönül; bütün her şeyiyle dibi görünen ve bütünüyle güzellik adına her şeyi içine çeken ve saran bir denizcesine kıpırtısız bir edada, dalgadan beri dinginlikte mavi ummana dalmanın hayalinde molalanmıştır.

O denizden kurtulmak mümkün müdür? Deniz hayattır; hayatta, insana kement atmıştır. Hayat harekettir; içine çeker, sarmalar... Hayaller kervanı, gönül limanına gelmiş, asude çay molalığında demlenmiştir...

Önce hayaller gönüllerde meyveye durur, mayalanır, dekorlanır ve bir güzel çehre de tatlı gülümsemelerde taçlanır... Sonra şahlanıp, bütünüyle küheylan edasında hayata dalıverir... Deniz kenarında masumane oturmuşluk, mekânlaşmanın mihenk taşılığından yaşanmışlığın tam ortasına

atlamıştır.

"Şölen armoniliğinde özden sıyrılmış sergiyle parlayan,/Büyülü bir dünyanın silasından ışık selleri çağırısın./Hayaller önce gönüllerde meyveye durarak sonradan,/Şahlanıp bütünüyle küheylan edasında hayata dalıversin./Hafif dalgaların ceylan ürkekliği kıyılarda saklansın."

İşte o denizin kenarında, sahilde hayata dalıveren kırsağın toynaklarından umutlar fıskırır. Yürek yüreğe hissedilenlerin rehaveti, sıcaklığı ve tenselliği daha da ötesi tenden uçmuşluğu, tepsi tepsi cemre doygunluğunda, kırıkinci yağmurlarının yoğurduğu ufuklara gökçül düşler eşliğinde köprülenir.

Hayata dalıveren küheylanlı hayaller, gökçül düşlerin döşediği köprüler, yağmurların yoğurduğu ufuklar... bir muazzam mirasın hissedarlığında hazlar bahşeder. Mavi göklerin pamuksu bulutlarına, ışık selleri çizgilerinde, taptaze lavanta kokusu hürriyetinde capcanlı dirilikte kenetlenen kehribar umutlar bahşeder.

Ve ormansı yaprak yoğunluğu kilimsi renk cümbüşlerinde, sevinç aydınlığı gölgeleriyle güneşe inat bir daha düşünmemecesine hayat tadında mühür basmaya devam eder. Şölen armoniliğinde, özden sıyrılan ve sevgiyle parıldayan, hüzne teğet daireleri sektirerek, meralara yayılan taze kuzular paklığında tutkuları çalkalar ve durulanmış yaylaların otağlarına taht kurar.

Denizin hayatla paralelliği; hayalin hayata filiz salan gönüllerde meyve vermişliği, dinlenmiş ruh sükûnunun temelini döşediği yarınlara görkemli bakmanın sağlam basmışlığı, bakmaya kıyılmayacak nazardan öte gerekenlerden.

Deniz ürpermelerinin gönül ürpermelerine peri dokunulmuşluğunda, sihirli temasıyla sevinç mevsimi yaşatmasına; yaz aylarının insan mayasına olumlu katkısının bütün ömre yayılmasının lezzeti duraksamadan yaşanmalı...

Yaz ve safbahar mevsimini hayatın bütününe katık yapmayı engelleyen, kışları kuşatmanın kocaman kucaklayıcılığına koşmaklığı kuşanır mısınız...

S. Edip Yörükoğlu